

Agerschou (SF):

SF kan heller ikke støtte gennemførelsen af forslaget om oprettelse af et centralt narkotikaråd.

Vi kan selvfølgelig ikke være uenige i, at det er værdifuldt, at folk, der arbejder med stofmisbrugerproblemer, får lejlighed til at tale sammen, men vi mener, at det allerede sker på forskellige måder, bl. a. via samrådene i amtskommunerne, hvor repræsentanter for de institutioner og organer, der er nævnt i forslaget, mødes og udveksler erfaringer og ideer om arbejdet. Vi mener også, at det sker ved forskellige former for faglige konferencer og i kontaktudvalget.

Derfor er dette forslag overflødigt.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiets enighed rækker lidt længere end til målsætningen. Regeringen afviser på grund af kompetence- og ansvarsfordeling. Der er snart ikke den undskyldning, som ikke er taget i brug af regeringen og socialdemokratiet for at undgå at stemme for et andet partis forslag; det er jo det reelle i dette her.

Samtidig kan indenrigsministeren frit og frejdigt bekendtgøre, at der er tanker om, at det nuværende kontaktudvalg skal reorganiseres. Når det skal reorganiseres, er det så ikke, fordi udvalget ikke har virket efter hensigten? Hvorledes har ministeren i øvrigt tænkt sig at reorganisere dette udvalg? Er det hr. Schiøler, der skal ud af udvalget, f.eks. fordi hr. Schiøler, jfr. en artikel i Information, ikke mente, at hash var farligt?

Vi har lige talt om samarbejdsudvalg. Jeg synes egentlig, at det sted, hvor der mest mangler et samarbejdsudvalg, er herinde, og ministeren er et tydeligt eksempel på dette grøftegraveri. Man er ikke tilfreds med det kontaktudvalg, der er, men samtidig kan man under ingen omstændigheder gå ind for et forslag, fordi tankerne tilfældigvis ikke er kommet fra en socialdemokrat.

Jeg skal som ordfører for fremskridtspartiet sige, at vi ikke lider af samme ideologiske formørkelse, så vi ønsker at støtte beslutningsforslaget.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil gerne se centrumdemokraternes forslag om oprettelse af et

narkotikaråd som udtryk for, at man ønsker en koordineret indsats mod narkomanien. Dette ønske kan vi fuldt ud tilslutte os. Men det middel, man foreslår til at nå dette mål, må jeg indrømme vi ikke har så megen tiltro til.

Når man skriver i bemærkningerne om dette råd, at tale- og diskussionsniveauet samt alle øvrige former for ekstern og intern kommunikation må ligge i de gode viljers ånd, må vi sige: ja, og gid man kunne lovgive for sådan noget. Kunne man det, kunne man jo roligt vedtage dette forslag, for så var alle problemer jo løst. Men vores verdensbillede ser nok lidt anderledes ud end centrumdemokraternes, for vi tror faktisk ikke rigtig, at man fra denne talerstol og fra dette folketing kan lovgive for de gode viljer.

Jeg vil ikke gå så langt som SFs ordfører og sige, at dette her lovforslag er overflødigt, tværtimod synes jeg, det kan være en ganske udmærket anledning til, at vi i socialudvalget interesserer os lidt mere formelt for det arbejde, der udføres af kontaktudvalget vedrørende narkotika- og alkoholmisbrug. De møder, vi har haft igennem årene med socialudvalget om disse problemer, får ikke mig til at tro, at det er dér, der kan ske noget.

Jeg tror altså, at der skal ske noget, men jeg er ikke sikker på, at det er et så stort og bredt tværpolitisk og tværfagligt narkotikaråd som det, der her foreslås, der er vejen. Men jeg er enig i, at der er ikke nogen god koordinering i dag; og jeg håber meget, at ministerens initiativer vil forbedre det, og synes, dette forslag kan være en udmærket anledning til at få en diskussion om kontaktudvalgets rolle.

Tinning (VS):

I VS betragter vi dette beslutningsforslag som udtryk for en temmelig vidtstrakt politisk naivitet. Man siger, at når nu alle implicerede narkofagfolk er enige om, at vi må have stop for ungdomsnarkomani, kan man nok også sætte sig hen og snakke sammen og finde en løsning. Ja men man kan også få mange til at blive enige om, at det ikke er så godt med arbejdsløsheden, man kan også godt få mange til at blive enige om, at det ikke er så godt, at der er flere og flere, som ryger på bistandshjælp. Ikke desto mindre stiger arbejdsløsheden, og der ryger flere og